

§ 5.

Ingen Kvinde maa uden i yderste Nødstilfælde optages paa Fødselsstiftelsen, medmindre hun til denne først har opgivet sit eget Navn og Navnet paa Faderen til det Barn, hun venter at nedkomme med. Med Hensyn til de paa Fødselsstiftelsen fødte Børn skulle i Øvrigt de i de foregaaende Paragrafer givne Regler følges.

De imod Foranførte stridende Bestemmelser i Reskriptet af 13de Marts 1750 og 6te Januar 1764 ophæves.

§ 6.

Uægtebarnet har Ret til at bære sin Faders Navn, forsaavidt og saasnart dennes Paternitet er oplyst, og naar Barnet har opnaaet den personlige Myndighedsalder, skal det til vedkommende Protokol eller Kirkebog opgive hvilket Navn, det har valgt, Moderens eller Faderens. I det i § 2, 2det Punktum, nævnte Tilfælde har Barnet Lov til at bære hvilket af de udlagte Mænds Navne, som det selv tykkes bedst om. Dentagne Bestemmelse er endelig og kan kun gøres om, naar dertil paa sædvanlig Maade opnaaes Bevilling.

§ 7.

Uægtebarnet tager Arv som Ægtebarnet efter sin Fader, naar denne ikke efterader sig Ægtebørn; dog at det, dersom han efterlader sig Enke, kun tager de to Trediedele af hans Boeslod, som i Følge Frdn., om Arv af 21de Maj 1845 § 15 ikke tilfalder Enken.

Disse Bestemmelser berøre ikke Forfristen i D. L. 5—2—71 om Horebørn.

§ 8.

Faderen til Uægtebarnet er berettiget til at kræve Barnets Ublevering til Forsørgelse, naar han kundgiver det, og Øvrigheden paa Barnets Opholdssted skjønner, at han i Følge sine personlige og økonomiske Vilkaar vil kunne sikkre det en bedre Opdragelse, end Moderen formodes at være i Stand til, og at der for Resten ikke er Noget, som taler imod Opfyldelsen af Faderens Krav.